

er meget enig i hr. Thulesen Dahls bemærkninger. Eksempelvis ved vi jo, at den tyske regering nu planlægger at gennemføre en afgift på emballage, hvilket efter vores opfattelse vil få en ikke ubetydelig indflydelse på import af øldåser fra det sydlige udland.

Det er jo en af katalysatorerne til, at man overhovedet drager ned over grænsen for at købe ind, og derfor synes jeg nok, man må sige, at effekten af den handling jo er svær at kvantificere, men naturligvis ikke uden stor betydning.

Alt i alt vil jeg endnu en gang sige tak for, at der er så stor en del af Folketinget, der er parat til at bidrage til at dæmme op for den grænsehandel og flytte mere af handelen hjem til Danmark.

(Kort bemærkning).

**Jens Peter Verner** (S):

Jeg synes, der er et spørgsmål, vi skal have afklaret, og derfor er jeg også glad for, at skatteministeren tog ordet, så vi kan stille spørgsmålet.

Det fremgår af de svar, der er givet, at det må beklages, at en enkelt formulering i regeringens publikation om vækst, velfærd og fornyelse fra august 2002 kan give indtryk af, at afgiftsforhøjelser var et absolut krav. Det var simpelt hen en fejl, at det stod der, skriver skatteministeren. Nu skal skatteministeren jo tale sandt, og vi har fået oplyst her fra Folketingets talerstol, at det var noget, der blev afklaret under forhandlingen, det var noget, der indgik i forhandlingen med Dansk Folkeparti, at sådan skulle det være. Jeg synes, vi er nødt til at vide, om det svar, skatteministeren har givet, er det rigtige, eller om det, Dansk Folkeparti siger, er rigtigt. Jeg håber ikke, at det er det, Dansk Folkeparti siger, der er det rigtige, for så synes jeg, skatteministeren har et stort problem.

Så vil jeg sige, at det med de 1,4 mia. kr., som ikke er finansieret, mest minder om de der julekontokort, som nogle får i Magasin. Så kan man få varen leveret, og så kan man i øvrigt døje med at betale kreditten lang tid frem i tiden. Det er jo sådan set det, det her går ud på.

Lad mig også minde om, at da vi forhandlede om det her spørgsmål før valget, var alle enige om, at det skulle finansieres.

(Kort bemærkning).

**Jacob Buksti** (S):

Nu siger skatteministeren, at vi ikke skal hænge os i detaljer. Jeg synes nu alligevel, der er et par

detaljer, ministeren skulle tage og hænge sig i hvert fald bare lidt i.

Hvis vi nu siger, at der er 1,4 mia. kr., som ikke er finansieret – det har skatteministeren bekræftet over for udvalget – så er der vel tre mulige måder, de kan finansieres på.

Enten kan de finansieres ved kompenserende stigninger. Det afviser skatteministeren. Han siger, det så vidt muligt skal undgås. Så den mulighed skal så vidt muligt undgås. Så er der to tilbage. Enten 1,4 mia. kr. i offentlige besparelser – altså nedskæringer på velfærd, sundhed, skole, uddannelse, de syge og de gamle – eller også ved at tage dem af det råderum, som i givet fald er blevet lovet ud til De Konservative som skattelettelse. Det er de tre muligheder, der er.

Kan ministeren ikke bare give en antydning af et svar på, hvad det er for en vej, man vil gå, for så kunne det være, at de, der nu sidder og skal have de billige smøger og den billige sprut, kan se, at den kommer de altså til at betale i kraft af forringet hjemmehjælp, dårligere sygehusbehandling og den slags ting – eller nedsatte dagpenge. 1,4 mia. kr. er altså ret mange penge.

(Kort bemærkning).

**Keld Albrechtsen** (EL):

Jeg lagde mærke til, at ministeren mere end antydede, at de, der stemmer for det her lovforslag, også er dem, der har ansvaret for at finde pengene. Det håber jeg da at alle, der har tænkt sig at stemme for forslaget, lagde mærke til. For ministeren forventer altså, at det er alle mulige andre end regeringen, der skal komme med pengene – herunder Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet. Krav til Dansk Folkeparti vil der næppe blive stillet fra regeringens side. Derfor er det mig stadig en kilde til dyb undren, hvis Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet virkelig vil gå i den fælde.

Kl. 13.55

Hvorfor vil man det, i stedet for at foretage sig noget for at få løst det her problem; i stedet for at gå til Europa-Kommissionen og sige: Vi kan altså ikke have en afvikling til 1. januar; i stedet for at gå til Tyskland og Sverige og sige: Når I nu sætter ind med en emballageafgift, sætter afgifterne op i Tyskland, hvorfor i alverden skulle vi så her i Danmark svare igen med at sætte afgifterne ned?

Det er jo på den måde også dybt uansvarligt, hvad der foregår. Man sætter sundheden over styr, man gør intet i EU for at forsøge på at rette op på den dårlige aftale, vi fik sidste gang, der